

Sanningen om "Nackas" landslagsdebut – av Claes-G Bengtsson

Foto: Peddy Moberg

En porträttbild av Lennart "Nacka" Skoglund, tagen någon gång vintern 1949–50.

Det låter som en saga. Men det är faktiskt sant. Hösten 1949 gick det att lämna Hammarby (då i div III) och skriva på för AIK utan

att få bilen sönderslagen. Låt vara att de flesta medborgare på den här tiden tog sig fram per velociped. Visst fick Lennart "Nacka" Skoglund sina gliringar av polarna på söder när det stod klart att han skulle spela för Solnaklubben. Men han fick skylla sig själv. Karenstiden för att byta klubb, när "Nacka" skrev på, var 90 dagar – vintermånaderna räknades bara som 15 dar – varför han kunde spela sin första bindande match för "Gnaget" först fredagen den 9 juni 1950, en DM-match mot Reymersholm.

Våren-50 fick "Nacka" i stället tillbringa i AIK:s B-lag i reservlagsserien, som inte tillhörde det officiella seriesystemet. Det gjorde han så bra att Hammarbyledaren och press-UK ledamoten Sten "Stabben" Ahlner snackade in honom i Pressens lag mot landslaget, sedan Jönköpings Ivar Eidefjäll tackat nej.

Matchen spelades på Råsunda Stadion torsdagen den 18 maj. "Nacka" gjorde succé och blev tvåmålsskytt när Pressen vann med 3–1. Den fina insatsen gjorde att "Nacka" togs ut i truppen till VM i Brasilien, 24 juni–16 juli och väl där charmade han brassarna och fick smeknamnet "den vajande majskolven". "Nacka" var framgångsrik i de första matcherna – 3–2 mot dubbla världsmästarna Italien och 2–2 mot Paraguay. Men efter 1–7 mot Brasilien i den

T.v. "Nacka" i aktion i pressmatchen 1950 och t.h. en sekvens från VM-matchen Sverige–Italien (3–2) i São Pulo. Italiens målvakt Sentimenti kniper bollen framför "Nacka" som har Hasse Jeppson en bit bakom sig.

tredje matchen petades "Nacka". Den officiella förklaringen var att han var skadad.

"Nacka debuterade i landslaget vid VM i Brasilien och gjorde stor succé". Det är ett påstående så bra och passande i sammanhanget – myten om "Nacka" – att det har förvandlat sig själv från skröna till sanning.

"Nackas" landslagsdebut i Brasilien har i över ett halvt sekel uttalats med samma självsäkerhet som "Snoddas" SM-final i bandy med Bollnäs dan efter succén hos Lennart Hyland i programmet Karusellen 1952 (men det handlade om en seriematch mot Hammarby).

Nacka debuterade mot Holland

Men låt oss nu stanna bandet här. Och därefter vrida tillbaka det ett par veckor.

Efter den succéfyllda presslandskampen spelade Sverige en landskamp inför avresan till Brasilien. Motståndare var Holland på Råsunda **torsdagen den 8 juni**. För övrigt Sveriges enda landskamp våren 1950 före VM. Fyra spelare från det segrande presslaget gick in i landslaget mot Holland, högerhalven Olle Åhlund, Degerfors, centern Hasse Jeppson, Djurgården, vänsterinnern Lennart "Nacka" Skoglund, AIK och vänsteryttern Stig "Vittjärv" Sundqvist, Norrköping (högerytter mot Holland).

Holland, som inte ställde upp i kvalspelet till Brasilien-VM, blev helt utspelat. Sverige vann med 4–1, Hasse Jeppson svarade för två av målen. Laguppställningar från matchen:

Sverige: Kalle Svensson, Hälsingborg – Lennart Samuelsson, Elfsborg, Erik Nilsson, Malmö FF (lagkapten) – Olle Åhlund, Degerfors, Sune Andersson, AIK, Ingvar Gärd, Malmö FF – Stig Sundqvist, Norrköping, Kalle Palmér, Malmö FF, Hasse Jeppson, Djurgården, "Nacka" Skoglund, AIK, Stellan Nilsson, Malmö FF. Lennart Samuelsson, Ingvar Gärd och "Nacka" var alla debutanter.

Holland: P Kraak – J-H Potharst, P. van der Sluys – C. van der Hoeven, M Terlouw, J.H Stefelen (lagkapten som spelade i glasögon) – Mick Clavan, C Rijvers, M Michels, A Lenstra, G Hofma.

Målen: 1–0 (21) Hasse Jeppson, 2–0 (28) Kalle Palmér, 2–1 (31) Mick Clavan, 3–1 (57) Stellan Nilsson, 4–1 (87) Hasse Jeppson.

Hur gick det då för "Nacka"?

Jo, han klarade av sin landslagsdebut med idel beröm. Dagens Nyheters ofta mycket bitske sportchef Rudolf "R:et" Eklöw kommenterade Nackas debut så här: "Naturligtvis var denna landskamp i hög grad 'Nacka' Skoglunds. Han gjorde en lysande debut i landslagströjan och var mannen som berövade det mastiga holländska försvaret dess självförtroende".

William Ling, England, som dömde matchen (han dömde de flesta av Sveriges matcher på den här tiden) tyckte så här: "Bäst i det svenska laget var inrarna Skoglund och Palmér, vänsteryttern Nilsson, vänsterhalven Gärd och målvakten Svensson".

Den holländske överledaren Brunt var givmild med beröm åt det svenska laget. Mest imponerad var han av "Nacka": "Numro ett var lille vänsterinnern Skoglund, bland de bästa jag sett, helt enkelt en artist". Vänsterytter bredvid "Nacka" spelade Malmö FF:s spjuver, skåningen Stellan Nilsson. Vad tyckte då han om sin wingkompis? "Han var ju nästan skaplig" svarade Stellan. "Nacka" kontrade: "Du var inte så knackig du heller, men det var lite marigt i början -- med språket! Men nu förstår vi varandra riktigt bra – utan lexikon!"

"Putte" Kock nöjd

Lagledaren "Putte" Kock, även ledare för "Nacka" i AIK, såg positivt på klubbkompisens landslagsdebut. Så här tyckte "Putte": "Lille Skoglund är ju en fin nykomling i gänget och han blir ännu bättre när han hjälper till mera i försvaret". Vilket inte kom att ske speciellt ofta i karriären!

Genrepet var avklarat, "Nacka" hade debuterat och visade att han hörde hemma i landslaget, så "Putte" var nöjd: "Jag tror att vi kan resa iväg (till VM) utan att vara skakis!"

Så gick det till när Lennart "Nacka" Skoglund inte debuterade i landslaget i Brasilien-VM. Men däremot mot Holland på Råsunda. 33 000 tittade på.

Och "Putte" fick rätt. Det blev en sensationell svensk bronsmedalj i VM. Efter landskampen mot Holland hemförlovades hela det svenska laget. De återvände alla till sina respektive hemorter för att hinna förbereda sig för långresan

till Brasilien. Bara en svensk spelare dök upp på banketten på restaurang Hasselbacken på Djurgården, djurgårdaren Hasse Jeppson. Där uppvaktade det holländska förbundet samtliga svenska spelare med en plånbok. Hasse fick ta emot alla elva! Och kunde välja ut den bästa till sig själv.

Först DM – sedan VM

"Nacka", klubbkompisen Sune Andersson, centerhalv mot Holland, och reserven Bror Mellberg missade också banketten trots att alla tre bodde i Stockholm. Anledning: De skulle dan därpå spela en DM-match för AIK mot

Reymersholms IK, som ju hade ramlat ur division II. "Putte" Kock hade inget att invända, trots att DM-matchen spelades så nära inpå avresan till Brasilien. "Putte" var ordförande i AIK!

Det blev en tuff tillställning på Hagalunds IP. AIK vann till slut med 4-3 (2-0). Nacka, som här spelade sin första tävlingsmatch för AIK, visade fin form även här och svarade för två mål. Sune gjorde ett. Så här föll målen i matchen: 1-0 "Nacka" Skoglund, 2-0 "Nacka", 2-1 Börje Eriksson, 2-2 Axel Wiklund, 3-2 Gösta "Pröjsarn" Nilsson, 4-2 Sune Andersson, 4-3 självmål.

AIK: Åke Sandberg - Lennart Carlsson, Ivan Bodin - Sune Andersson, Börje Leander, Rune Larsson - Gösta "Pröjsarn" Nilsson, Rune "Punne" Carlsson, Bror Mellberg, "Nacka" Skoglund, Bertil Bäckvall.

Reymersholm: Bosse Karlsson - Sven "Blaskan" Hasselblad, Gösta Karlsson - Lennart Navitsky, Valter Larsson, Elof "Lolle" Melin - Sune Hennricks, Nils Andersson, Börje Eriksson, Axel Wiklund, Harry Flodin.

"Nacka" längst t.h. i en avspänd svensk VM-trupp bestående av 18 spelare och två ledare. Bilden var införd i All Sport nr 7 1950.

SVERIGES VM-TRUPP 1950

Bakre raden fr.v.: Ingvar Gärd, Knut Nordahl, Arne Månsson, Kalle Svensson, Torsten Lindberg, Stellan Nilsson, Erik Nilsson. I mitten: Bror Mellberg, Sune Andersson, Gunnar Johansson, Ingvar Rydell, Olle Åhlund. Främre raden: Stig Sundqvist, Egon Jönsson, Lennart Samuelsson, George Raynor, Putte Kock, Hasse Jeppson, Karl Palmér, Lennart Skoglund